

Data badania lekarskiego	Data badania na nosicielstwo zarazków schorzeń jelitowych	Zakład leczniczy, w którym dokonano badania, oraz numer karty badania	Badany przydatny do pracy (tak, nie), a jeżeli nieprzydatny — to na stałe lub na jaki okres czasu	Data następnego badania	Podpis lekarza	Uwagi i adnotacje organu kontroli sanitarnej
1	2	3	4	5	6	7

276

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 29 sierpnia 1958 r.

w sprawie zajęć, których wykonywanie jest zabronione osobom dotkniętym chorobami wenerycznymi.

Na podstawie art. 3 ust. 2 i art. 18 dekretu z dnia 16 kwietnia 1946 r. o zwalczaniu chorób wenerycznych (Dz. U. z 1949 r. Nr 51, poz. 394) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zabrania się osobom dotkniętym kiłą w okresie zaraziwym (kiły wczesnej objawowej) wykonywania następujących zajęć zarobkowych:

- 1) na stanowiskach fryzjerów, kosmetyków, kalotechników, manikurzystów, kąpielowych, charakteryzatorów oraz ich pomocników, stewardów na statkach powietrznych i wodnych, konduktorów środków komunikacji publicznej do przewozu ludzi, a także obsługi wagonów sypialnych i specjalnych oraz wagonów chłodni do przewozu artykułów żywności,
- 2) na stanowiskach wymagających bezpośredniego stykania się z artykułami żywności przy ich wyrobie, przerobie, przechowywaniu, transporcie i obrocie oraz przy przygotowywaniu i wydawaniu do spożycia, z wyłączeniem prac przy produkcji, zbiorze, przechowywaniu, transporcie i obrocie produktów rolnych z własnych gospodarstw,
- 3) przy oczyszczaniu i dezynfekcji sprzętu, urządzeń i pomieszczeń przeznaczonych do wykonywania czynności określonych w pkt 1 i 2,
- 4) przy urzędowym badaniu mięsa oraz przy nadzorze sanitarno-weterynaryjnym nad artykułami żywności,
- 5) na stanowiskach pracy w gospodarstwach rolnych będących w zarządzie jednostek państwowych, rolniczych spółdzielni produkcyjnych i innych spółdzielni — przy udoju i rozlewaniu mleka, wyrobie i przerobie przetworów mlecznych oraz wyrobów mięsnych, a także przy ich przechowywaniu, przewozie i obrocie,
- 6) przy handlu określonym mlekiem i jego przetworami, z tym że nie dotyczy to osób sprzedających takie produkty z własnych gospodarstw,
- 7) w zakładach służby zdrowia,
- 8) w zakładach pomocy społecznej przy bezpośredniej obsłudze osób korzystających z tych zakładów,
- 9) w zakładach nauczania, wychowywania i opieki dla niemowląt, dzieci i młodzieży do lat 18,
- 10) w domach wypoczynkowych, w hotelach, pensjonatach i innych zakładach przeznaczonych na zamieszkanie — przy żywieniu i obsłudze osób korzystających z tych zakładów oraz przy sprzątanii pomieszczeń,
- 11) w zakładach przemysłu farmaceutycznego, hurtowniach farmaceutycznych, aptekach i drogeriach — na stanowiskach wymagających bezpośredniego stykania się ze środkami farmaceutycznymi podczas ich wyrobu, przerobu, pakowania, fasowania, wydawania, a także przy sprzątanii pomieszczeń i urządzeń tych zakładów,

- 12) przy prasowaniu, przyjmowaniu, sortowaniu i wydawaniu czystej bielizny oraz przy sprzątnięciu pomieszczeń na czystą bieliznę,
- 13) w zakładach zaopatrujących ludność w wodę do picia i na potrzeby gospodarcze na stanowiskach pracy, wymagających bezpośredniego stykania się ze zbiornikami wody, urządzeniami do oczyszczania wody i punktami rozdzielczymi wody oraz przy naprawie lub konserwacji urządzeń wodociągowych, a także w zakładach przemysłowych posiadających własne ujęcia wody przeznaczonej do picia i na potrzeby gospodarcze,
- 14) w zakładach kąpielowych przy obsłudze osób korzystających z tych zakładów, sprzątnięciu pomieszczeń oraz dezynfekcji i czyszczeniu urządzeń tych zakładów,
- 15) na stanowisku hutnika w hutach szkła, jeżeli w pracy posługuje się piszczelem,
- 16) w zawodzie położnej.

§ 2. Osobom chorym na rzeżączkę lub na wrzód weneryczny nie wolno wykonywać zajęć zarobkowych w zakładach przeznaczonych dla niemowląt i dzieci w wieku do lat 7.

§ 3. Osobom, które są dotknięte kłą lub przebyły tę chorobę, zabrania się:

- 1) karmienia obcych niemowląt bezpośrednio piersią oraz oddawania pokarmu dla ich karmienia,
- 2) oddawania krwi w charakterze krwiodawców.

§ 4. 1. Osoby ubiegające się o zatrudnienie przy zajęciach określonych w §§ 1, 2 i 3 pkt 1 obowiązane są poddać się badaniom wstępnym.

2. Nie podlegają badaniom wstępnym osoby posiadające pracownicze książeczki zdrowia dla celów sanitarno-epidemiologicznych z tytułu poprzedniego zatrudnienia, jeżeli nie upłynął termin kolejnego badania okresowego.

3. Kandydaci na krwiodawców podlegają badaniu przed każdym pobraniem od nich krwi.

§ 5. 1. Pracownicy zatrudnieni przy zajęciach określonych w §§ 1, 2 oraz 3 pkt 1 podlegają badaniom okresowym co 6 miesięcy.

2. Właściwy wydział zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) może w przypadkach uzasadnionych zarządzić przeprowadzenie badań okresowych w odstępach krótszych niż określone w ust. 1.

3. Jeżeli termin okresowego badania pracownika zatrudnionego na polskim statku morskim przypada w czasie trwania rejsu, badanie przeprowadza się bezpośrednio po powrocie statku do polskiego portu.

§ 6. Jeżeli zachodzi podejrzenie co do stanu zdrowia pracownika wykonującego zajęcia określone w §§ 1, 2 i 3 pkt 1, pracownik obowiązany jest poddać się badaniu na żądanie organu wykonującego nadzór sanitarny nad zakładem pracy albo na żądanie kierownika zakładu pracy.

§ 7. 1. Badania określone w §§ 4—6 przeprowadzają zakłady leczniczo-zapobiegawcze przy zakładach pracy, w których są lub mają być zatrudnione osoby podlegające badaniu.

2. W razie braku zakładu leczniczo-zapobiegawczego badania wykonuje zakład opieki zdrowotnej otwartej, wy-

znaczony przez wydział zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, właściwej ze względu na położenie zakładu pracy.

3. Badania osób ubiegających się o zatrudnienie lub zatrudnionych przy zajęciach określonych w § 1 na polskich statkach morskich przeprowadzają organy określone w przepisach dotyczących warunków zdrowia wymaganych od osób zatrudnionych na polskich statkach morskich.

§ 8. Zakłady społeczne służby zdrowia, za zgodą właściwego wydziału zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, mogą przeprowadzać we własnym zakresie badania swoich pracowników i osób ubiegających się o zatrudnienie.

§ 9. Badania osób ubiegających się o zatrudnienie oraz pracowników zatrudnionych przy zajęciach określonych w §§ 1 i 2 przeprowadzają:

- 1) w kolejowych zakładach pracy — zakłady kolejowej służby zdrowia,
- 2) w więzieniach — zakłady sprawujące opiekę zdrowotną nad pracownikami więzień.

§ 10. 1. Badania okresowe należy przeprowadzać w zasadzie w godzinach pracy pracowników podlegających tym badaniom.

2. Pracownicy podlegający badaniom okresowym mają prawo do zwolnienia z pracy na czas niezbędny do zgłoszenia się na badania i za czas takiego zwolnienia otrzymują wynagrodzenie jak za urlop wypoczynkowy.

3. Koszty przejazdu na badania lekarskie pracowników zatrudnionych przy zajęciach określonych w §§ 1 i 2 pokrywają zakłady pracy. Do zwrotu kosztów przejazdu stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zwracania ubezpieczonym kosztów przejazdu do zakładów leczniczych.

§ 11. 1. Zakład wykonujący badania określone w §§ 4—6 przesyła wyniki badań z zachowaniem ich poufności zakładowi wykonującemu badania przewidziane w przepisach o warunkach zdrowia wymaganych ze względów sanitarno-epidemiologicznych od osób wykonujących niektóre zajęcia zarobkowe

2. Wyniki badań przeprowadzonych u osób ubiegających się o zatrudnienie oraz zatrudnionych przy zajęciach określonych w § 1 na polskich statkach morskich wpisuje się ponadto do indywidualnych kart badania przewidzianych w przepisach dotyczących warunków zdrowia wymaganych od osób zatrudnionych na polskich statkach morskich.

§ 12. 1. Na podstawie orzeczenia lekarskiego stwierdzającego nieprzydatność do wykonywania zajęć określonych w §§ 1 i 2 osoba ubiegająca się o zatrudnienie nie może zostać dopuszczona do wykonywania takich zajęć, a osoba zatrudniona podlega niezwłocznemu odsunięciu od wykonywania takich zajęć, z tym że należy ją zatrudnić przy innych zajęciach niż określone w §§ 1 i 2.

2. Jeżeli zmiana zajęcia (ust. 1) jest połączona ze zmianą istotnych warunków umowy o pracę, a pracownik nie wyraża zgody na taką zmianę, a także jeżeli zatrudnienie pracownika w danym zakładzie pracy przy innych zajęciach nie jest możliwe, zakład pracy, po upływie terminu na zgłoszenie wniosku o badanie komisyjne lub po wydaniu orze-

czenia przez komisję lekarską (§ 13), powinien zgodnie z obowiązującymi przepisami rozwiązać umowę o pracę lub stosunek służbowy.

§ 13. 1. Osoba, która wskutek orzeczenia lekarskiego zostaje odsunięta od wykonywania zajęć określonych w §§ 2 i 3 pkt 1, może wystąpić z wnioskiem o zbadanie komisyjne (ponowne zbadanie), jeżeli ma uzasadnione zastrzeżenia co do prawidłowości tego orzeczenia.

2. Wniosek (ust. 1) składa się do właściwego wydziału zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej w terminie 14 dni od dnia wydania zakwestionowanego orzeczenia, za pośrednictwem zakładu społecznego służby zdrowia, który wydał to orzeczenie. Do wniosku należy dołączyć dowód (świadczenie lekarskie, wynik badania pomocniczego itp.), uzasadniający zgłoszone we wniosku zastrzeżenie.

3. Wniosek (ust. 1) wraz z dokumentacją lekarską zakład społeczny służby zdrowia przesyła bezzwłocznie do właściwego wydziału zdrowia, który w terminie 7 dni powinien sprawę przedstawić do rozpatrzenia powołanej przez siebie komisji lekarskiej. W skład komisji powinien w zasadzie wchodzić lekarz specjalista w dziedzinie medycyny, której dotyczy kwestionowane orzeczenie.

4. Przepisy ustępów poprzedzających nie dotyczą osób ubiegających się o zatrudnienie oraz zatrudnionych na polskich statkach morskich. Wnioski tych osób składa się i rozpatruje w trybie przewidzianym w przepisach dotyczących warunków zdrowia wymaganych od osób zatrudnionych na polskich statkach morskich.

5. Po wydaniu orzeczenia przez komisję lekarską zainteresowany nie może składać ponownego wniosku o kontrolę orzeczenia lekarskiego.

§ 14. 1. Kierownik zakładu pracy, w którym są wykonywane zajęcia określone w §§ 1 i 2, lub upoważniona przez niego osoba jest obowiązana:

- 1) ustalić wykaz tych zajęć oraz imienny wykaz pracowników zatrudnionych przy tych zajęciach,
- 2) czuwać nad terminowym zgłaszaniem się na badania osób obowiązanych do poddawania się badaniom,
- 3) okazywać organom wykonującym nadzór sanitarny nad zakładem pracy dokumenty dotyczące badań pracowników.

2. Jeżeli przy zakładzie pracy działa zakład leczniczo-zapobiegawczy, kierownik zakładu pracy obowiązany jest ustalić wykazy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w porozumieniu z kierownikiem zakładu leczniczo-zapobiegawczego, a w razie braku takiego zakładu z kierownikiem zakładu leczniczego wyznaczonego stosownie do § 7 ust. 2.

§ 15. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do osób wykonujących zajęcia określone w §§ 1 i 2 w charakterze uczniów szkół zawodowych odbywających praktyczną naukę zawodu w zakładach pracy lub w warsztatach szkolnych, członków spółdzielni pracy, rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz do osób wykonujących te zajęcia na własny rachunek lub na rachunek członka rodziny.

§ 16. 1. Badania osób podlegających badaniom przewidzianym w rozporządzeniu są bezpłatne.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy osób wykonujących zajęcia określone w §§ 1 i 2 na rachunek własny lub na rachunek członka rodziny.

§ 17. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 5 marca 1948 r. o zajęciach, których wykonywanie jest zabronione osobom dotkniętym chorobą weneryczną (Dz. U. Nr 15, poz. 108).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: w z. B. Kożusznik

277

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 29 sierpnia 1958 r.

w sprawie zapobiegania szerezeniu zakaźnych schorzeń jelitowych przez ich nosicieli.

Na podstawie art. 11 ust. 1 lit. b) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. Nr 27, poz. 198 i z 1949 r. Nr 25, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenie:

- 1) „zarazki schorzeń jelitowych” oznacza zarazki duru brzusznego, durów rzekomych, chorobotwórcze pałeczki salmonella, w szczególności typu: typhimurium, heidelberg, derby, dublin, cholerae suis, newport, bovis morbi-ficans, enteriditis, oraz zarazki czerwonki bakteryjnej,
- 2) „nosiciel” oznacza osobę, której ustrój wydała na zewnątrz zarazki schorzenia jelitowego; mimo że osoba ta nie wykazuje klinicznych objawów tego schorzenia.

§ 2. 1. Badanie na nosicielstwo ma na celu ustalenie, czy w ustroju bądź wydalinach ludzkich znajdują się zarazki schorzenia jelitowego.

2. Badania na nosicielstwo przeprowadzają zakłady społecznej służby zdrowia wskazane przez powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) lub portowego inspektora sanitarnego

właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub pracy osoby podlegającej badaniu.

§ 3. 1. Nosiciele są obowiązani:

- 1) poddawać się badaniom na nosicielstwo w terminach i w sposób ustalony przez powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) lub portowego inspektora sanitarnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania zainteresowanego,
- 2) przestrzegać zasad higieny osobistej według poleceń wydanych przez właściwego inspektora sanitarnego,
- 3) powiadamiać właściwego inspektora sanitarnego o każdorazowej zmianie miejsca zamieszkania lub zatrudnienia.

2. Obowiązki określone w ust. 1 dotyczą również osób, które:

- 1) przeszły dur brzuszny lub inną chorobę wywołaną zarazkami schorzenia jelitowego albo
- 2) stykały się z chorymi dotkniętymi schorzeniami określonymi w pkt 1 lub z bezpośrednim otoczeniem takiego chorego, z tym że nie dotyczy to pracowników zakładów